

Sygn. akt V CSK 638/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa A. Z.

przeciwko J. G.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 kwietnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 22 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 kwietnia 2015 r. Powódka powołała się na potrzebę ujednolicenia wykładni art. 898 k.c., gdyż w jej ocenie w orzecznictwie sądów dopuszcza się możliwość odwołania darowizny wyłącznie w przypadku rażącej niewdzięczności obdarowanego wobec darczyńcy, podczas gdy Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 1998 r., II CKN 688/97 (niepubl.) uznał dopuszczalność odwołania darowizny w przypadku karygodnego zachowania obdarowanego w stosunku osoby bliskiej darczyńcy, gdy dotyczy to w sposób pośredni samego darczyńcę.

Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ.). Powódka nie wskazała żadnych orzeczeń sądów powszechnych, w których kwestia, którą podniosła, byłaby przedmiotem rozbieżnej wykładni.

Należy ponadto wskazać, że Sąd Apelacyjny przyjął, że zasadniczą podstawą oddalenia apelacji powódki było to, że nie dochowała ona rocznego terminu do odwołania darowizny (art. 899 § 3 k.c.), podkreślając, że w okresie roku poprzedzającego złożenia przez powódkę oświadczenia o odwołaniu darowizny nie został wykazany żaden wypadek nagannego zachowania pozwanego względem powódki, a nawet względem rodziny pozwanego, tj. także córki powódki, który mógłby stanowić podstawę skutecznego odwołania darowizny.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 oraz art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 389²¹ k.p.c.